

Te-oi recunoaște!

Nicu Hăloiu

Motto: (Dacă deodată, totul ar fi șters
Și n-am mai știi nimic din ce am făcut,
Nu ne-om trezi, în acel trecut,
Când rătăceam pierduți prin univers
Înainte de-a ne fi născut)?!

Te-oi recunoaște!

...

Eu știu că nu vorbești oricui,
Exiști de parcă Te ascunzi,
Deși Te-ai arătat de mult,
Doar atunci Te-ai arătat
Celor ce T-au ascultat,
Dar mie Doamne, poți să-mi spui,
Că eu Doamne, știu să-ascult,
Când Te strig, poți să-mi răspunzi!

...

Nu cumva eu Te-am văzut,
Când eram nou nenăscut?
Când rătăceam prin univers
Și nu știu nimic din ce-am făcut,
Că-n mine timpul a fost șters?

...

De mine Doamne, nu Te-ascunde,
Poți să mi Te-arăți oricum
Sunt mult mai pregătit acum
Decât am fost vreodată,
Poți să mi te-arăți oricând
Dacă Te-ntreb, răspunde,
Iar de-mi trimiți atât, un gând,
Te-oi recunoaște, Tată!